

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/35/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122207073
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3122207073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky C. D., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom E. XX a otca C. B., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom F. G. XX/XX, H. B. I., zastúpeného zástupcom Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, za účasti v odvolacom konaní Krajskej prokuratúry v Trenčíne, so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín, o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu a úpravu styku, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/147/2022-731 zo dňa 27. novembra 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch III., IV., VII. a v závislom výroku IX. p o t
v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch V., VI. o úprave styku m e n í tak, že otec j e
o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletým A. nasledovne:

- počas 1. až 3. kalendárneho mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vo výroku o úprave styku s maloletým dieťaťom (pričom kalendárnym mesiacom sa rozumie obdobie od prvého do posledného dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca) každý páry týždeň v sobotu od 13.00 hod. do 14.30 hod.,
- od 4. mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vo výroku o úprave styku s maloletým dieťaťom (pričom kalendárnym mesiacom sa rozumie obdobie od prvého do posledného dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca) každý páry týždeň v sobotu od 13.00 hod. do 17.00 hod.,
- rodičia sú povinní v prípade, ak sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť si navzájom túto skutočnosť najneskôr do 48 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po vzniku tejto skutočnosti.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že

- podľa výroku I. maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky.
- Podľa výroku II. právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú vykonávať obaja rodičia.
- Podľa výroku III. otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. sumou 230,- Eur mesačne, k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 01.11.2023.

- Podľa výroku IV. dlh na výživnom pre mal. A. za obdobie od 01.11.2023 do 30.11.2025 vo výške 2500,- Eur je otec maloletého povinný splácať popri bežnom výživnom k rukám matky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,- Eur, s účinnosťou od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok, ak sa otec dostane do omeškania s úhradou čo i len jednej splátky.

- Podľa výroku V. otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. každý páry týždeň v sobotu od 13.00 hod. do 14.30 hod..

- Podľa výroku VI. následne s účinnosťou po uplynutí 3. mesiacov realizácie styku v rozsahu tak, ako je uvedený vo výroku V. rozhodnutia, je otec oprávnený stretávať sa s mal. A. každý páry týždeň v sobotu od 13.00 hod. do 17.00 hod..

- Podľa výroku VII. miestom prevzatia a odovzdania maloletého je E. pumpa na adrese E. XXX, J. D.. Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a styk otcovi umožniť.

- Výrokom VIII. zrušil uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/147/2022-391 zo dňa 03.09.2024.

- O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol výrokom IX. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na dňa 07.11.2022 doručený návrh matky, ktorým žiadala zmenu úpravy styku otca s maloletým, zároveň navrhla rozhodnúť, že otec dieťaťa je oprávnený vycestovať s maloletým do zahraničia len s predchádzajúcim písomným súhlasom matky a jeho odôvodnenie.

3. Na pojednávaní konanom dňa 17.10.2023 zobrala matka návrh v časti ohľadne oprávnenia otca vycestovania s maloletým do zahraničia len s predchádzajúcim písomným súhlasom matky späť, preto okresný súd so súhlasom ostatných účastníkov konania, konanie v tejto časti uznesením č. k. 32P/147/2022-199 zo dňa 17. októbra 2023 zastavil.

4. Okresný súd poukázal na obsah písomného vyjadrenia otca k návrhu a následné podania matky a otca.

5. Na pojednávaní konanom dňa 17.10.2023 z výpovede rodičov vyplynulo, že po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/29/2023-69 zo dňa 06.11.2020 rodičia obnovili spolužitie, a keďže rodičia žili ako rodina, zdieľali jednu domácnosť, žili partnerským životom a spoločne zabezpečovali starostlivosť o maloletého, okresný súd dospel k záveru, že doterajšie rozhodnutie Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/29/2023-69 zo dňa 06.11.2020 o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností stalo neúčinným a je namieste, aby bolo okrem navrhovanej úpravy styku rozhodnuté aj o zverení maloletého a výživnom na maloletého (R 8/1982).

Z uvedeného okresný súd bez návrhu začal uznesením č. k. 32P/147/2022-202 zo dňa 07.11.2023 bez návrhu konanie o úpravu práv a povinností k maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX.

6. Okresný súd poukázal na vykonané dokazovanie výsluchom rodičov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi v spise, najmä návrhom matky, vyjadreniami matky, vyjadreniami otca, lustráciami v Sociálnej poisťovni, v registri obyvateľov, v registri trestov, v registri GP SR, v registri správnych deliktov a priestupkov, v bankách, odpoveďami od ÚPSVaR Trenčín, odpoveďami od Mestskej polície H. B. I., Správou z Nemocnice s poliklinikou J. D. zo dňa 28.09.2022, evidenčnou kartou vodiča na otca, výsledkom dožiadania do Nemecka, potvrdeniami o príjme otca, správami zo šetrenia pomerov kolízneho opatrovníka, správami z CDR K., L., znaleckými posudkami C. E. a C. I., rozsudkom Okresného súdu Trenčín pracovisko Považská Bystrica č. k. 86P/23/2024-16 zo dňa 18.03.2024, vrátane Zápisnice z pojednávania zo dňa 18.03.2024 a Zápisnice z ISR rodičov pre F. zo dňa 18.03.2024 v tejto veci, rozsudkami tamojšieho súdu č. k. 34P/29/2020-69 zo dňa 06.11.2020, č. k. 26P/190/2018-92 zo dňa 16.07.2019, č. k. 31P/93/2019-201 zo dňa 09.07.2020, rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/42/2020-238 zo dňa 26.01.2021, rozsudkom tamojšieho súdu č. k. 34P/113/2021-177 zo dňa 15.06.2022, Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Cop/50/2022-254 zo dňa 23.02.2023, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 34P/29/2020 a z neho zistený skutočný stav veci, ktorý právne posúdil za aplikácie Čl. 5, § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 2 a 3, § 25 ods. 1, 2, § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s § 217 ods. 2, § 232 ods. 4, § 330 ods. 1 CSP a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia.

7. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že maloletý A. pochádza z partnerského vzťahu rodičov, ktorí aktuálne od prelomu augusta a septembra 2022 spolu nežijú v

spoločnej domácnosti. O úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu bolo doposiaľ súdom rozhodované rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/29/2023-69 zo dňa 06.11.2020, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky. Otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého A. sumou vo výške 130,- Eur mesačne, s účinnosťou od 01.03.2020, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred. Dlh otca na zameškanom výživnom pre maloletého A. za obdobie od 01.03.2020 do 31.10.2020 vo výške 800,- Eur sa otec zaviazal splácať v splátkach po 20,- Eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Styk rodičov s maloletým A. sa neupravil.

V čase rozhodnutia súdu v predmetnom konaní rodičia nežili v spoločnej domácnosti 8 - 9 mesiacov, maloletý A. mal 10 mesiacov, matka poberala rodičovský príspevok a prídavok na dieťa spolu vo výške 394,- Eur mesačne. Otec pracoval vo firme L., M., E., ako kooperant na polovičný pracovný úväzok s hrubým mesačným príjmom 400,- Eur, resp. 346,40 Eur netto mesačne. Na polovičný úväzok pracoval podľa vyjadrenia otca, pretože firme sa nedarí a nemá zákazky. Okrem mal. A. mal ešte vyživovaciu povinnosť k dvom deťom z rozvedeného manželstva, k synovi C. a k dcére N., s výživným vo výške 600,- Eur mesačne spolu na obe deti.

8. Následne rodičia obnovili spolužitie a žili v spoločnej domácnosti opäť v období od jari 2021 do 08-09/2022.

9. Vzhľadom na skutočnosť, že obnovou spolužitia rodičov sa pôvodná súdna úprava stala právne neúčinnou, bolo dôvodné, okrem navrhovanej úpravy styku, súdne upraviť i rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu.

10. Rodičia ohľadne úpravy práv a povinností zhodne navrhovali zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky. Ohľadne vyživovacej povinnosti, matka navrhovala uložiť otcovi prispievať na výživu maloletého sumou 230,- Eur mesačne. Otec navrhoval ponechať výšku výživného, ako bola určená v rozsudku z novembra 2020, vo výške 130,- Eur mesačne. Na pojednávaní dňa 27.11.2025 právna zástupkyňa otca uviedla, že v možnostiach a schopnostiach otca je platiť výživné na mal. A. nanajvýš v sume 160,- Eur. Ohľadne úpravy styku rodičia v priebehu konania viackrát menili svoje návrhy (matka - č.l. 1, 30, 123, 136, otec č.l. 45, 116, 136). V priebehu konania boli vydané tri neodkladné opatrenia o úprave styku, pričom dve z nich boli vyhlásené, po dohode rodičov, na pojednávaniach v dňoch 17.10.2023 a 03.09.2024. Matka najskôr navrhovala úpravu styku bez jej prítomnosti, následne vzhľadom na konflikty rodičov a alkohol na strane otca za prítomnosti matky, neskôr v rámci neodkladných opatrení, na obsahu ktorých sa rodičia dohodli, súhlasila so stykom bez prespatia bez prítomnosti matky. Na pojednávaní dňa 27.11.2025, na ktorom okresný súd rozhodol vo veci samej, vzhľadom na skutočnosť, že otec sa od novembra 2024 so synom nestretáva vôbec, matka súhlasila so stykom na každú druhú sobotu od 13.00 hod. do 16.00 hod. s tým, že miestom preberania a odovzdávania maloletého bude E. pumpa v J. D., ako bolo dohodnuté rodičmi v priebehu konania a určené v neodkladných opatreniach. Otec najskôr navrhoval styk bez prespatia, následne s prespatím od piatka do nedele, v poslednom písomnom vyjadrení doručenom okresnému súdu v deň pojednávania dňa 27.11.2025 navrhol upraviť styk na každý párny týždeň v mesiaci v pondelok a v stredu od 14.30 hod. do 18.00 hod. a každý nepárny týždeň v sobotu od 12.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že miestom prevzatia maloletého počas školských dní bude školské zariadenie, ktoré dieťa navštevuje. V prípade choroby dieťaťa a mimo školských dní bude miestom prevzatia dieťaťa bydlisko matky a miestom odovzdania bydlisko otca.

11. Okresný súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú vykonávať obaja rodičia. Ohľadne zverenia maloletého nebol medzi rodičmi rozpor, obaja súhlasili so zverením maloletého matke. Uvedenú úpravu odporučil i kolízny opatrovník, prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín, pričom uvedené korešpondovalo aj s vôľou maloletého vyjadrovanou pri neformálnych pohovoroch. Podľa okresného súdu takáto úprava je v záujme maloletého a rešpektuje aj pokračovanie súčasného stavu, kedy sa fakticky o maloletého osobne stará matka dlhodobo, odkedy nežijú rodičia v spoločnej domácnosti.

12. Keďže okresný súd rozhodol o zverení maloletého A. do osobnej starostlivosti matky, súčasne rozhodol aj o vyživovacej povinnosti otca k maloletému. V otázke výšky výživného bol medzi rodičmi rozpor. Matka navrhovala výživné v sume 230,- Eur. Otec navrhoval výživné v sume 130,- Eur, nanajvýš

160,- Eur. Kolízny opatrovník a prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín navrhli návrhu matky v časti výživného vyhovieť v plnom rozsahu.

13. Vo všeobecnosti okresný súd uviedol, že kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách maloletého dieťaťa aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ktoré však vždy limitujú uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného je potrebné vychádzať predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako je šatstvo, bielizeň, nájomné za byt, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravy na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej kultúrnej, záujmovej alebo športovej činnosti, prípadne, ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie dieťaťa. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah je potrebné zdôrazniť, že výživné nie je možné určovať mechanickým výpočtom.

14. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa. Medzi tie základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť rodičov len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé, alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je tak smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že právom dieťaťa je podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Miera životnej úrovne rodiča je objektívne zistiteľná rôznymi dôkazmi. Môže ju preukazovať napríklad výška mesačných nákladov rodiča, a to v súhrne, ale aj v jednotlivých položkách. Smerodajnou môže byť výška tých položiek, ktoré nie sú pre život nevyhnutné, napr. úvery, životné poisťky, náklady na mobilný telefón a pod.. Jedným z rozhodujúcich faktorov pri určení jej výšky, je zistenie mesačných nákladov povinného rodiča. Častokrát totiž ochota rodiča plniť určitú výšku výživného na svoje dieťa nedosahuje ani jeho mesačné náklady na platenie úverov, či poisťiek. Cieľom ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné.

15. Maloletý A. má takmer X rokov, navštevuje materskú školu. Býva v domácnosti s matkou, jej partnerom C. D., ich spoločným dieťaťom A. D., nar. XX.XX.XXXX a sestrou partnera matky B. D.. V čase vyhlásenia rozsudku matka uvádzala výdavky na maloletého na školné v MŠ 50,- Eur mesačne, na stravu v MŠ 10 - 40,- Eur, angličtina v MŠ 10,- Eur mesačne, 50,- Eur - jednorazový poplatok na ZRPŠ, krúžok džuda 27,- Eur mesačne, zakúpenie 2 krát kimona spolu za 70,- Eur, vitamíny 30,- Eur mesačne, holič 15,- Eur mesačne. Mal. je dispenzarizovaný v ORL ambulancii, kvôli problémom s ušami. Na úhradu zubára matka za ošetrenia 04.09.2025 a 23.10.2025 uhradila 107,50 Eur a 55,- Eur. V roku 2025 mala matka výdavkov asi 800,- Eur na prerobenie izby mal. a na kúpu tabletu a TV pre mal. 388,- Eur.

16. S poukazom na odôvodnené potreby maloletého zodpovedajúce jeho veku s prihliadnutím na skutočnosť, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča, okresný súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletého sumou 230,- Eur mesačne, ktoré výživného považoval za zodpovedajúce zákonným kritériám. Okresný súd zopakoval, že základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, je posúdenie príjmových a výdavkových pomerov rodičov a vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa. Pre posúdenie príjmových pomerov rodiča nie sú rozhodujúce len skutočné, resp. deklarované, zárobkové pomery rodiča, ale jeho reálne možnosti dané okrem iného aj jeho vzdelaním, fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí,

skúseností a pod.. Reálny zárobok rodiča je preto namieste pri posudzovaní modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú jeho reálne dosahovaný zárobok o subjektívnymi vlastnosťami podmienené možnosti.

17. Okresný súd skonštatoval, že otec preukázal aktuálny príjem zo zamestnania 1010,54 Eur mesačne netto. Otec je zamestnancom spoločnosti L. M. E., ktorej bol v minulosti výlučným vlastníkom a konateľom. Výplata mu je vyplácaná v hotovosti, jediný bankový účet bol zistený v A. D., O. so zostatkom 0,- Eur. Má ďalšie dve vyživovacie povinnosti k mal. C. B. vo výške 400,- Eur mesačne a k mal. N. B. vo výške 200,- Eur mesačne, na ktorých platenie sa otec zaviazal v rodičovskej dohode schválenej v konaní o rozvod s príslušenstvom v rozsudku zo 16.01.2019.

Následne sa otec dvakrát domáhal zníženia vyživovacej povinnosti k mal. C. a k mal. N., pričom oba návrhy boli zamietnuté rozsudkom zo dňa 09.07.2020 potvrdeného odvolacím súdom dňa 26.01.2021 a rozsudkom zo dňa 15.06.2022 potvrdeného odvolacím súdom dňa 23.02.2023. V rozhodnutí z roku 2020 súd poukazoval na skutočnosť, že životný štandard otca prevyšuje otcom deklarované a preukázané príjmy.

V čase rozhodnutia z roku 2022 bol otec od 25.06.2021 evidovaný na ÚPSVaR Trenčín ako uchádzač o zamestnanie, od 02/2022 poberal dávku v hmotnej núdzi 68,80 Eur, pričom súd vychádzajúc z potenciality príjmu otca mal za to, že vzhľadom na subjektívne okolnosti na strane otca je v jeho možnostiach dosahovať príjem od 1500,- Eur mesačne, od 7,40 Eur/hod (t.j. 1184,- Eur mesačne), od 7,636 Eur/hod alebo od 718,- Eur mesačne.

Otec má ukončené stredoškolské vzdelanie strojárské, pracoval v minulosti na rôznych pozíciách ako montér, na stavbách, ako konštruktér, vlastnil spoločnosť, v ktorej vykonával pozíciu výkonného riaditeľa, po prevode obchodného podielu v pozícii kooperanta. Okrem závislej činnosti má evidovanú živnosť s predmetnom podnikaní zámočníctvo, ktorú má pozastavenú od 25.02.2025 do 25.02.2035. Okrem tvrdení otca o užívaní alkoholu na jeho strane, okresný súd považoval aj ďalšie tvrdenia otca o jeho príjmových a bytových pomeroch za sporné, niektoré až za vyvrátené. Na pojednávaní dňa 17.10.2023 otec uvádzal, že pracuje u zamestnávateľa F. J. P. E. ako strojník už asi 1,5 roka s príjmom asi 800,- Eur netto. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že otec u tohto zamestnávateľa pracoval cca 1 rok, pričom pracovný pomer bol ukončený dňa 20.09.2023, t.j. v čase pojednávania dňa 17.10.2023 otec už u tohto zamestnávateľa nepracoval. Pred týmito zamestnaním pracoval pre L. M., E., v ktorej spoločnosti sa zamestnal aj následne dňa 21.09.2023 a pracuje v nej aj aktuálne. Matka v priebehu konania opakovane poukazovala na skutočnosť, že u F. J. P. E. otec pracoval len „papierovo“, reálne tam nepracoval, stále vykonáva zárobkovú činnosť aj v zahraničí v Nemecku ako tichý spoločník L. M., ktorú stále riadi. Okresný súd v tejto súvislosti vykonal dožiadanie do Nemecka, pričom príjmy otca zo zahraničia neboli preukázané. V súdnom konaní vedenom o zníženie výživného pod sp. zn. 34P/113/2021 otec priznal, že chodíva do Nemecka, Talianska, Českej republiky si hľadať prácu. Ako majiteľ spoločnosti L. M. E. otec sprostredkúval prácu pre zváračov v Nemecku. Matka uvádzala vedomosť, že v období od 6.3.-31.5.2022, keď otec bol evidovaný na Slovensku ako nezamestnaný a poberal dávku v hmotnej núdzi, pracoval v Nemecku pre firmu G. G. F. M., o čom predložila potvrdenia na č.l. 190-191 o počte odpracovaných hodín. Matka uvádzala, že otec bol evidovaný na úrade práce od 1.2.2022 - 30.4.2022, od 01.05.2022 - 31.05.2022 a od 01.06. - 31.07.2022, kedy súbežne v týchto obdobiach pracoval v Nemecku, pričom sa v tomto období domáhal zníženia vyživovacej povinnosti k ďalším dvom deťom otca. Sporné boli tvrdenia otca aj o jeho reálnom bydlisku, kedy v priebehu celého konania tvrdil, že žije s matkou na adrese jeho trvalého pobytu F. G. XX/XX-XXX, H. B. I.. V tomto byte kolízny opatrovník prešetril pomery len na začiatku konania, pričom v byte sa nemali nachádzať žiadne mužské osobné veci a byt pôsobil dojmom, že tam žije len matka otca, počas ďalších pokusov o prešetrovanie v byte na zvonenie nikto neotváral. Pri šetrení pomerov v októbri 2023 na otázku kolízneho opatrovníka, či nebýva inde, ako na adrese trvalého pobytu, otec uviedol, že má prenajatý byt, ale ani tam sa nemôže dostaviť. Kolízny opatrovník vykonával pokus o šetrenie aj na adrese J. Q. XXXX/XX-XX, H. B. I., v ktorej podľa matky má otec bývať v prenájme, avšak taktiež nikto neotváral, susedia však uviedli, že otec sa v byte zdržiava a videli ho pod vplyvom alkoholu, aj polícia tam v tejto súvislosti zasahovala. Taktiež Mestská polícia H. B. I. zaslala okresnému súdu informáciu (č. l. 241), že otec sa na tejto adrese reálne zdržiava. Otec uvádzal, že matke na bývanie neprispieva, uvádzal, že má len bežné výdavky, pričom je dôvodné sa domnievať, že otec má aj výdavky na prenajatý byt a jeho životný štandard nekorešponduje s jeho tvrdeniami.

18. Okresný súd poukázal na to, že v čase schválenia rodičovskej dohody ohľadne mal. A. v roku 2020 o výživnom vo výške 130,- Eur, otec pracoval na polovičný úväzok pre L. M. E. ako kooperant s hrubým

mesačným príjmom 400,- Eur, resp. 346,40 Eur netto mesačne s odôvodnením, že firme sa nedarí, nemá zákazky. Aktuálny príjem otca je 1010,54 Eur mesačne (mzda). Z daňového priznania E. L. M. E. za rok 2023 vyplývali výnosy 153 232,- Eur.

19. Okresný súd považoval za možné konštatovať, že príjem otca je aktuálne výrazne vyšší, ako v čase, keď súhlasil s výživným na mal. A. vo výške 130,- Eur, pričom je zamestnaný na plný úväzok. V predošlých konaniach otec poukazoval aj na svoje zdravotné problémy, pričom v tomto konaní ich neuvádzal a vo vyjadrení potvrdil, že nemá zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť. Otec nehradí žiadnu hypotéku, nemá zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť, uvádzal, že má len bežné výdavky, týkajúce sa stravy, ošatenia a hygienických potrieb, matke na bývanie neprispieva.

Z konania vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 11C/37/2023 o zaplatenie 106.500,- Eur s príslušenstvom, v ktorom žalobcom je otec a žalovanou matka, okresný súd zistil, že uznesením č. k. 11C/37/2023-34 zo dňa 20.09.2023 (č.l. 656) súd nepriznal otcovi oslobodenie od súdnych poplatkov s odôvodnením, že výdavky otca na výživné v sume 730,- Eur na tri deti sú vyššie, ako otcom deklarovaný príjem 553,19 Eur, pričom otec nemá žiadne dlhy, pôžičky, úvery a súd mal za to, že otec neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal súdu svoju nepriaznivú životnú situáciu.

Z úradnej činnosti okresný súd zistil, že v predmetnom konaní sp. zn. 11C/37/2023 bol otcovi vyrubený súdny poplatok 6320,- Eur, ktorý otec zaplatil.

Otec nevlastní majetok vyššej hodnoty, avšak z lustrácie v priestupkovom registri vyplývalo, že je aktívnym vodičom, užíva motorové vozidlá rôznych značiek (Nissan, Mercedes), na čo poukazovala aj matka a predložila fotografie týchto motorových vozidiel, taktiež v rámci styku si dieťa preberal a odovzdával rôznymi osobnými autami. Z uvedeného vyplýva, že otec okrem bežných výdavkov, ktoré uvádzal, a to na bývanie a na osobné výdavky - bežné výdavky týkajúce sa stravy, ošatenia a hygienických potrieb, má aj výdavky na pohonné hmoty a zároveň opakované výdavky na blokové pokuty za dopravné priestupky, pričom finančné prostriedky za ne uhrádzané by mohli slúžiť na úhradu výživného. Otec uvádzal, že autá si požičiava od kamarátov, pričom aj bezplatné užívanie cudzích motorových vozidiel (odplatnosť otec nepreukázal), je benefitom otca zvyšujúcim jeho životnú úroveň. Otcova mzda je 1010,54 Eur mesačne, z čoho okrem bežných výdavkov, otec len na úhradu výživného na tri deti aktuálne platí 730,- Eur. Otec uvádzal, že si požičiava peniaze a žije „z ruky do huby“, pričom nepreukázal, od koho si prostriedky požičiava a v akých výškach.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti sa okresnému súdu javilo, že životná úroveň otca naznačuje vyššie finančné možnosti, než vyplývajú len z príjmu otca zo závislej činnosti. Považoval tak za dôvodné sa domnievať, že otec neuvádza úplnú výšku svojich príjmov a jeho príjem je reálne vyšší, než deklaruje, čo malo vplyv na objektívne posúdenie jeho schopností a možností.

20. Na strane maloletého A. okresný súd konštatoval nárast odôvodnených výdavkov s ohľadom na jeho vyšší vek, návštevu materskej školy a samotné plynutie času od roku 2020, kedy v čase schválenia rodičovskej dohody mal maloletý 10 mesiacov a bol v domácej starostlivosti matky. Na strane maloletého nezistil žiadne neprimerané alebo neodôvodnené výdavky. Maloletý má aj iné, ako bežné výdavky, a to platené voľnočasové krúžky, ktoré je vzhľadom na jeho vek a rozvoj v jeho záujme navštevovať, ďalšie zvýšené výdavky máva na zubné ošetrenia. Matka výdavky na maloletého preukázala. Otec žiadne výdavky na maloletého nerozporoval.

21. Okresný súd zdôraznil, že pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. V danej veci sa o maloletého dlhodobo osobne stará matka, otec sa s maloletým do novembra 2024 stretával, bez prespatia. Matka maloletého má od 10.11.2025 ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. A. D., po skončení materskej dovolenky bude poberať len rodičovský príspevok. Partner matky vo vyjadrení (č.l. 661) uviedol dôvody, pre ktoré nechce uviesť svoj príjem, z dôvodu, aby otec maloletého nemal prístup k takýmto informáciám, a pretože mu od začiatku spoluzitia s matkou znepríjemňuje jeho osobný a pracovný život vymyslenými podaniami na jeho meno, o čom svedčí fakt, že na Okresnom súde Trenčín je vedené konanie, v ktorom je otec obvinený z krivého obvinenia a krivej výpovede a v ktorom je partner matky poškodený. Vzhľadom na potrebu zohľadnenia príjmu partnera matky ako spoluzijúcej osoby, okresný súd z konania Okresného súdu Trenčín, pracovisko Považská Bystrica, sp. zn. 86P/23/2024, v ktorom bola maloletá B. D., dcéra partnera matky, zverená do striedavej osobnej starostlivosti, zistil, že príjem partnera matky ako profesionálneho vojaka bol v roku 2024 2050,- Eur. Túto informáciu považoval za postačujúcu za účelom posúdenia úhrady výdavkov matky a jej životnej úrovne. Na výživu dcéry B. partner matky v rámci SOS prispieva 100,- Eur mesačne. Dodal okresný súd, že výživné na dve ďalšie deti otca mal. C. a mal. N. bolo určené v roku 2019 v konaní o rozvod s príslušenstvom, pričom s ohľadom na plynutie času, infláciu

a ekonomický vývoj nie je opodstatnené tvrdenie otca, že matka na mal. A. navrhovala výživné vyššie ako otec platí na o 7 rokov staršiu mal. N..

22. Po vykonanom dokazovaní mal okresný súd za to, že je namieste, aby otec prispieval na výživu mal. A. vyšším výživným ako doposiaľ vo výške 130,- Eur, pričom je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu mal. A. výživným vo výške 230,- Eur. Určené výživné na maloletého korešponduje s odôvodnenými potrebami maloletého s prihliadnutím na jeho vek a návštevu školského zariadenia, je v limitoch vymedzených osobnými, majetkovými a zárobkovými pomermi rodičov a zohľadňuje zároveň zákonnú premisu, že je právom maloletého zodpovedajúcou mierou sa podieľať na životnej úrovni otca, na ktorej sa majú právo podieľať všetky deti rodiča. Preto v časti výživného, s odporúčením kolízneho opatrovníka a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín, vyhovel matke v plnom rozsahu.

23. V súvislosti s určením vyživovacej povinnosti otca k maloleťmu dieťaťu vznikol otcovi dlh na výživnom za obdobie 01.11.2023 do 30.11.2025 vo výške 2500,- Eur, t.j. od začiatku mesiaca, v ktorom bolo začaté konanie bez návrhu o úpravu práv a povinností k mal. A. a v ktorom zároveň matka písomným vyjadrením navrhla výživné 230,- Eur s účinnosťou od jej vyjadrenia. Splatnosť výživného súd stanovil na 15. deň v mesiaci, ako navrhovala matka, pričom matka uvádzala, že termín splatnosti 20. dňa, ako bol určený v poslednom rozhodnutí o úprave výživného, otec nedodržava, uhrádza výživné až koncom mesiaca prostredníctvom poštovej poukážky. Okresný súd uviedol, že 15. deň splatnosti je štandardným termínom splatnosti, výživné sa platí mesiac vopred a je namieste, aby oprávnený rodič mal výživné uhradené k svojim rukám v dostatočnom čase a nebol v neistote, či mu bude výživné na ďalší mesiac zaplatené a bude mať prostriedky z výživného na úhradu výdavkov dieťaťa. Obaja rodičia zhodne potvrdili, že otec prispieva na výživu maloletého 130,- Eur mesačne, čo okresný súd vzal na zreteľ a o dlžnom výživnom rozhodol tak, že dlh na výživnom určil v sume 2500,- Eur a tento otcovi uložil zaplatiť k rukám matky v splátkach vo výške 80,- Eur s účinnosťou od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok, ak sa otec dostane do omeškania s úhradou čo i len jednej splátky.

24. Okresný súd poukázal na to, že ohľadne úpravy styku prebiehalo dokazovanie, v rámci ktorého sa rodičia zúčastnili informatívneho stretnutia rodičov pre F., rodičia s maloleťm navštevovali odborné poradenstvo na CDR K., L., pričom ani v jednom prípade nedospeli k rodičovskej dohode. V priebehu konania boli vydané tri neodkladné opatrenia o úprave styku, pričom dve boli vyhlásené na pojednávaniach po dohode rodičov so zohľadnením aktuálneho režimu dieťaťa. Ďalej vzhľadom na vyjadrenia matky o nadmernom užívaní alkoholu otcom, ktoré otec rázne popieral, otcom navrhovaný styk aj s prespatím, bolo nariadené znalecké dokazovanie na preukázanie alebo vyvrátenie závislosti otca od alkoholu. Znalčka C. A. E., C., v znaleckom posudku konštatovala, že u otca maloletého nezistila závislosť od alkoholu. Na záveroch znaleckého posudku znalčka zotrvala aj pri výsluchu na pojednávaní dňa 03.09.2024, pričom uviedla, že u otca ide o nadmerné škodlivé excesívne pitie v ťahu. Exces je iný, ako pitie v priebehu rozvinutej závislosti od alkoholu a u otca ide o exces nadmerné pitie. Vzhľadom na skutočnosť, že po znaleckom vyšetrení otec spáchal niekoľko priestupkov pod vplyvom alkoholu a zároveň z Prepúšťacej správy z Nemocnice s poliklinikou J. D. zo dňa 28.09.2022 (č.l. 352), doručenej okresnému súdu dňa 22.08.2024, vyplynulo konštatovanie syndrómu závislosti otca na alkohole, strata kontroly v pití, poruchy správania v ebriete, pri pokenese alkoholémie vývoj abstinenčnej symptomatiky, dopady etylizovania na somatické zdravie, osobnosť etyldependentná s odporúčením úplnej abstinencie otca od alkoholu a doporučením ústavnej protialkoholickéj liečby, s odporúčením prokurátora OP Trenčín a kolízneho opatrovníka okresný súd nariadil kontrolné znalecké vyšetrenie. Znalec C. A. I. v znaleckom posudku konštatoval, že u otca je, z hľadiska forenznej významnosti, prítomná závislosť od alkoholu. Znalec považoval u posudzovaného za preukázanú zhoršenú schopnosť sebaovládania vo vzťahu k užívaniu alkoholu s deficitom schopnosti regulovať užívanie látky, napriek jasným dôkazom škodlivých následkov. Zároveň však znalec konštatoval, že prítomnosť ochorenia - závislosti od psychoaktívnej látky- nevyhnutne neznamená predpoklad rizikového správania vo vzťahu k maloleťmu a rizikové správanie pod vplyvom alkoholu vo vzťahu k maloleťmu. Rizikové správanie vo vzťahu k maloleťmu v súvislosti s ochorením posudzovaného nebolo preukázané ani v spisovom materiáli. Matka maloletého popisuje pitie probanda v období, keď sa mal realizovať styk s maloleťm. Styk sa však pod vplyvom alkoholu nerealizoval a samotný posudzovaný deklaruje, že posledné obdobie styk cielene nerealizuje z dôvodu, že sa chce vyhnúť konfliktným situáciám pri preberaní maloletého. Závislosť od alkoholu u otca bola preukázaná znaleckým dokazovaním v časovom období minimálne od r. 2020, a to napriek rezolútnemu popieraniu otca o

jeho nadmernom užívaní alkoholu v písomnom vyjadrení z 26.01.2023, ako aj na pojednávaní dňa 17.10.2023.

25. Okresný súd dodal, že otec taktiež na pojednávaní dňa 17.10.2023 uvádzal, že nemá spáchané žiadne priestupky pod vplyvom alkoholu a naposledy užil alkohol v neprimeranom rozsahu v období 12/2022-01/2023, pričom z výsledkov lustrácie v registri správnych deliktov a priestupkov vyplynuli dva priestupky otca spáchané pod vplyvom alkoholu zo dní 23.9.2022 a 12.4.2023, čím bolo preukázané, že tvrdenia otca neboli pravdivé.

26. V priebehu konania sa styk otca s maloletým realizoval na 3-4 hod. počas pracovného týždňa a jedného víkendového dňa, najdlhšie bol určený v neodkladnom opatrení z 03.09.2024 na párnú sobotu od 9.30 hod. do 17.00 hod., pričom matka uviedla, že takto sa realizoval len jedenkrát, o čom predložila rozpis termínov, kedy sa styk realizoval alebo nerealizoval a z akých dôvodov.

27. Vzhľadom na skutočnosť, že od novembra 2024 sa otec s maloletým prestal stretávať, na pojednávaní dňa 27.11.2025 matka súhlasila so stykom na každú druhú sobotu od 13.00 hod. do 16.00 hod. s tým, že miestom preberania a odovzdávania maloletého bude E. pumpa v J. D., ako bolo dohodnuté rodičmi v priebehu konania a určené v neodkladných opatreniach.

28. Otec v poslednom písomnom vyjadrení doručenom v deň pojednávania dňa 27.11.2025 navrhol upraviť styk na každý párný týždeň v mesiaci v pondelok a v stredu od 14.30 hod. do 18.00 hod. a každý nepárný týždeň v sobotu od 12,00 hod. do 18,00 hod. s tým, že miestom prevzatia maloletého počas školských dní bude školské zariadenie, ktoré dieťa navštevuje. V prípade choroby dieťaťa a mimo školských dní, bude miestom prevzatia dieťaťa bydlisko matky a miestom odovzdania bydlisko otca. Ako dôvod, prečo sa prestal stretávať so synom uviedol, že výrazne nepriateľský a konfliktný vzťah medzi matkou a dieťaťom rodičia nevedeli oddeliť od ich rodičovského vzťahu k synovi, vzťah syna a otca výrazne negatívne utrpel správaním sa matky k otcovi. V dôsledku vysoko vypätej atmosféry pri odovzdávaní dieťaťa otcovi sa otec rozhodol, že tento styk sa nedá realizovať bez toho, aby najväčšiu traumu z čoho i len krátkeho stretnutia oboch rodičov pri odovzdávaní dieťaťa utrpelo samotné dieťa. Na pojednávaní právna zástupkyňa otca uvádzala, že otec napriek nestretávaniu sa so synom navrhuje určiť styk, pretože verí, že situácia medzi rodičmi už nebude konfliktná a bude sa môcť stretávať so synom. Matka uviedla, že styk sa prestal realizovať po incidente dňa 06.11.2024 medzi otcom, matkou a partnerom matky pri odovzdávaní maloletého, kedy matka chcela, aby otec syna pripútal a vrátil jej jeho veci, na čo ju mal otec odsotiť. Otec následne podal kvôli tomuto incidentu trestné oznámenie na partnera matky, pričom vec bola riešená ako priestupok a naopak otec bol uznaný zo spáchania priestupku. Právna zástupkyňa otca potvrdila, že otec bol v tejto súvislosti uznaný za vinného v priestupkovom konaní zo spáchania priestupku, ale odvolal sa a tvrdenia otca a partnera matky sú rozporné, každý popisuje skutok inak. K dlhodobému konfliktnému vzťahu rodičov súd uvádza, že i keď otec v mnohom namietal správanie matky a toto uvádzal ako dôvod rozporov, okrem vyššie uvedeného skutku, pre ktorý bol otec neprávoplatne uznaný za vinného, sa otec dopustil dňa 31.01.2023 od 14.45 hod. do 01.02.2023 do 16.00 hod. priestupku voči matke, kedy vhodil do viacerých poštových schránok fotografie, na ktorých boli nahé fotky matky maloletého a dňa 14.03.2023 v nezistenom čase pohodil na chodník pri OD C. v H. B. I. 3 ks fotografií s rovnakým obsahom s telefónnym číslom matky maloletého s nápisom B..

29. Vzhľadom na stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, kedy sa otec s maloletým viac ako rok nestretáva, matka s maloletým mala otca stretnúť len dvakrát náhodne, pričom otec maloletého nepozdravil, neoslovil ho, nesnažil sa s ním nadviazať kontakt pri týchto náhodných stretnutiach, taktiež sa otec na maloletého nijak neinformuje, nekontaktuje sa na neho, neposlal mu žiadny darček, blahoželania, okresný súd považoval za v záujme dieťaťa upraviť styk v rozsahu výrokov V. a VI., t. j. v užšom, ako bol styk upravený posledným neodkladným opatrením z 03.09.2024. Podľa okresného súdu otec dostatočne neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho návrhu, nestretávaním sa so synom sa oslabil ich vzťahová väzba, dokonca vzhľadom na vek dieťaťa možno dôvodne uvažovať už o potrebe obnovy vzťahu, pričom dôvody uvádzané otcom, prečo sa so synom nestretáva, nepovažoval za relevantné. Konflikty medzi rodičmi mal okresný súd za osvedčené v priebehu celého konania, vo veci rodičov prebiehali viaceré trestné, priestupkové konania, výsluchy u polície a vojenskej polície, pričom záujem rodiča na stretávaní s dieťaťom a udrжанím vzťahu s ním má mať prednosť pred nezhodami rodičov.

30. Zdôraznil okresný súd, že je zodpovednosťou každého rodiča vytvárať pre svoje dieťa prostredie, v ktorom má dieťa zabezpečené naplnenie všetkých potrieb pre zdravý psychický a fyzický vývoj, čoho súčasťou je aj rešpektovanie úlohy druhého rodiča v živote maloletého dieťaťa. Súčasťou rodičovskej zodpovednosti voči ich dieťaťu je aj uvedenie si skutočností, že rodičmi dieťaťa naďalej zostávajú aj po ukončení ich vzťahu, nadväzane na čo je namieste primeraná konštruktívna komunikácia s druhým rodičom, snaha o vzájomné dohody s cieľom uprednostnenia najlepšieho záujmu dieťaťa pred ich vlastnými nezhodami či antipatiami.

31. S ohľadom na súčasný stav sa okresný súd stotožnil s názorom kolízneho opatrovníka a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín o vhodnosti nastavenia adaptačného obdobia styku najskôr v rozsahu 1,5 hod. a následne s účinnosťou po uplynutí 3. mesiacov realizácie styku v takomto rozsahu na 4 hodiny. Dodal okresný súd, že vzhľadom na narušenú komunikáciu rodičov, ich vzájomné nezhody, považoval za vhodné upraviť styk s pevne stanoveným časovým rozsahom i napriek aktuálne nestretávaniu sa otca s maloletým, pričom súdom určený rozsah styku má zároveň zabezpečiť možnosť otca vzťah s maloletým udržiavať.

32. Za miesto prevzatia a odovzdávania maloletého okresný súd určil E. pumpa na adrese E. XXX, J. D. ako navrhovala matka a kde si otec maloletého preberal a odovzdával na základe posledných dvoch neodkladných opatrení zo dňa 17.10.2023 a 03.09.2024. Toto miesto rodičia v konaní akceptovali s ohľadom na predošlé konflikty pri preberaní a odovzdávaní maloletého s tým, že pumpa je pod kamerovým systémom.

33. Okresný súd výrokom VIII. zrušil podľa § 363 CMP uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/147/2022-391 zo dňa 03.09.2024, ktorým bolo nariadené posledné neodkladné opatrenie o úprave styku otca s maloletým a ktoré súd limitoval najdlhšie do skončenia konania vedeného pod sp. zn. 32P/147/2022 vo veci samej, nakoľko došlo ohľadne styku k zmene pomerov a vo veci samej rozhodol o užšom styku, ako v predmetnom neodkladnom opatrení. ,

34. Matka nárok na náhradu trov konania nežiadala. Otec v písomnom podaní (č.l. 308), doručenom súdu dňa 24.07.2024, si v zmysle § 57 CMP s poukázaním na § 55 CMP uplatnil nárok na náhradu trov konania, a to, aby súd matke uložil povinnosť nahradiť otcovi trovy dokazovania vo výške 400,- Eur spočívajúce v zloženom preddavku otcom na trovy znaleckého dokazovania. Keďže výsledky kontrolného znaleckého posudku potvrdili závislosť alkoholu u otca a preukázali tak, spolu s ďalšími vykonanými dôkazmi, tvrdenia matky, nariadenie znaleckého dokazovania bolo účelné a v záujme rozhodnutia v čo najlepšom záujme maloletého, preto okresný súd nepovažoval za spravodlivé priznať otcovi nárok na náhradu trov konania. O trovách konania preto rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

35. Proti tomuto rozsudku, a to výrokom III., IV., V., VI., VII. a IX., v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom zástupcu. Namietal, že okresný súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na dňa 07.11.2022 doručený návrh matky, ktorým žiadala zmenu úpravy styku otca s maloletým, ako aj, že okresný súd následne aj bez návrhu začal uznesením č. k. 32P/147/2022 zo dňa 07.11.2023 konanie o úpravu práv a povinností k maloletému A. B.. Matka sa ku konaniu o úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu začatému ex offo vyjadrila vo svojom vyjadrení zo dňa 15.11.2023, v ktorom poukazovala na nadštandardné majetkové pomery otca, finančné úspory, drahé autá a pod., ktoré však v konaní preukázané neboli. Naopak, z dokazovania plynie, že otec je zamestnaný v závislom pracovnom pomere u zamestnávateľa – spoločnosti L. M., E. s priemerným čistým príjmom 1010,54 Eur mesačne (mzda), nepoberá žiadne ďalšie príjmy zo závislého pracovného pomeru, žiadne odmeny, iný príjem otec nemá. Otec má stredoškolské vzdelanie s maturitou, povolanie – strojník a okresnému súdu zaslal na vedomie taktiež ponuku voľných pracovných miest z úradu práce s uvedením ponúkaného mesačného príjmu. Otec žije so svojou matkou na adrese: F. G. XX/XX, H. B. I., ktorá je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 522,90 Eur mesačne. Byť je vo vlastníctve matky. Otec nemá iný hodnotnejší majetok. Má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, a to k mal. N. B., nar. XX.XX.XXXX vo výške 200,- Eur mesačne a k mal. C. B. nar. XX.XX.XXXX vo výške 400,- Eur mesačne. Výživné bolo určené rozhodnutím tamojšieho súdu č. k. 26P/90/2018-92 zo dňa 16.01.2019. Návrh otca na zníženie výživného bol rozhodnutím tamojšieho súdu č. k. 34P/131/2021-177 zo dňa 15.06.2022 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.

k. 6CoP/50/2022-254 zo dňa 23.02.2023 zamietnutý. V písomnom vyjadrení matka vyčíslila náklady na maloletého v sume 200,- až 500,- Eur mesačne. Ďalej boli náklady na mal. dieťa uvedené v odseku 21. rozsudku. Matka býva v domácnosti s partnerom C. D.. Matka bola aktuálne v čase vydania rozsudku na materskej dovolenke s materskou v plnej výške mzdy, teda vo výške 1767,56 Eur brutto. Partner matky je profesionálny vojak a v roku 2024 mal čistý mesačný príjem 2050,- Eur.

Otec v konaní zdôraznil, že nie je v jeho možnostiach platiť výživné v matkou navrhovanej výške 230,- Eur, poukazoval na výšku svojho mesačného príjmu a na ďalšie dve vyživovacie povinnosti, ktoré má. V konaní bolo poukázané taktiež na Metodiku MS SR pre výpočet výživného rodičov k deťom platnú od roku 2024, v zmysle ktorej pripadá na mal. dieťa predškolského veku pri existencii ďalších dvoch vyživovacích povinností výživné približne vo výške 9 % čistého mesačného príjmu otca, čo predstavuje zo sumy 1003,- Eur výživné vo výške 91,- Eur, a preto navrhoval výživné ponechať vo výške, ktorú matke platil, a to v sume 130,- Eur. Napriek vyššie uvedenému okresný súd výrokom III. rozsudku v plnom rozsahu vyhovel návrhu matky a zaviazal otca k plateniu výživného sumou 230,- Eur mesačne. Podľa otca o výške výživného rozhodol nesprávne, keď nevzal do úvahy výšku preukázaného príjmu otca, ani jeho náklady, najmä výšku vyživovacej povinnosti na ďalšie dve maloleté deti. Súčasne, riadne nezistil príjem partnera matky, keď vychádzal z výšky jeho prezumovaného príjmu z roku 2024. Neprihliadol ani na to, že príjem matky a jej partnera, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, ďaleko presahuje príjem otca, pričom výživné určil bez prihliadnutia na to, že matka neuviedla žiadne zvýšené výdavky na mal. A.. Výška výživného tak bola súdom určená zjavne nesprávne a v neprimeranej výške, a teda v rozpore s § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Okresný súd výrokom IV. rozsudku rozhodol aj o úhrade dlhu na výživnom pre mal. A. za obdobie od 01.11.2023 do 30.11.2025 vo výške 2500,- Eur v rozpore s § 77 ods. 1 Zákona o rodine, keďže matka nepodala v danej veci návrh na určenie výživného, ale konanie bolo začaté súdom ex offa. V predmetnej veci tak bolo určenie výživného späťne odo dňa 01.11.2023 zjavne nesprávne, keď ku dňu 01.11.2023 konanie ani neprebiehalo. Výška výživného je spolu so splátkou nedoplatku na výživnom v nepomere k zisteným príjmovým a majetkovým pomerom otca a nezodpovedá ani potrebám dieťaťa.

Podľa otca neobstojí ani odôvodnenie, že okresný súd prihliadol pri určovaní výživného na vzdelanie, fyzický stav, vedomosti, skúsenosti s pod. otca s tým, že v tomto zmysle modifikoval reálny zárobok otca. Otec v konaní poukázal na ponuku voľných pracovných miest z úradu práce, pričom ponúkaný mesačný príjem bol v týchto prípadoch vo výške príjmu, ktorý otec reálne dosahoval. Nie je povinnosťou otca dosahovať taký príjem, z ktorého by bolo možné platiť matkou navrhované výživné. Príjem otca dosahuje priemerný príjem v oblasti, v ktorej pôsobil, pričom modifikácia jeho reálneho príjmu nebola odôvodnená a jedná sa preto o nesprávne právne posúdenie. Okresný súd taktiež vykonal dožiadanie do Nemecka s cieľom preukázania tvrdení matky, pričom príjmy zo zahraničia preukázané neboli, napriek ktorej skutočnosti vychádzal z tvrdení otca pochádzajúcich z roku 2021, že chodieval pracovať do Nemecka, rovnako vychádzal zo šetrenia kolízneho opatrovníka z roku 2022, ktorý údajne mal uviesť, že sa v byte nemali nachádzať žiadne mužské veci, čo bolo tvrdením otca popreté s tým, že kolízny opatrovník sa zdržiaval iba v jednej miestnosti v byte a spálňu otca ani nenavštívil. Výšku výživného tak určil s poukázaním na hypotetické príjmy otca, keď v odseku 52. odôvodnenia rozsudku uviedol domnienky.

V dôsledku vysoko vypätej atmosféry pri odovzdávaní dieťaťa otcovi sa otec rozhodol, že tento styk sa nedá realizovať bez toho, aby najväčšiu traumou z č. i len krátkeho stretnutia oboch rodičov pri odovzdávaní dieťaťa utrpelo samotné dieťa, preto sa posledný rok nerealizuje. Z písomných vyjadrení otca je zrejmé, že sa zásadne snažil o zachovanie jeho vzťahu s dieťaťom po tom, čo bol neodkladným opatrením styk otca s maloletým obmedzený. Predložil dôkazy o tom, že u neho nie je daná závislosť na alkohole, predložil súkromnú lekársku správu psychiatra, výsledky krvných a pečeňových testov. Z dôvodu potreby obnovenia styku s dieťaťom a zachovania práva otca a dieťaťa na rozvoj ich vzťahu otec navrhoval upraviť styk s dieťaťom, a to každý párny týždeň v mesiaci v pondelok a v stredu od 14,30 hod. do 18,00 hod., každý nepárny týždeň v sobotu od 12,00 hod. do 18,00 hod. s tým, že miestom prevzatia maloletého počas školských dní bude školské zariadenie, ktoré dieťa navštevuje. V prípade choroby dieťaťa a mimo školských dní bude miestom prevzatia dieťaťa bydlisko matky a miestom odovzdania bydlisko otca. Obmedzenie styku otca s dieťaťom nepovažoval za rozhodnutie v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, keď styk sa má realizovať iba 1,5 hodiny každý druhý týždeň. Súčasne výrok VI. rozsudku považoval za nevykonateľný, kedy nie je možné určiť, čo sa myslí pod realizáciou styku, a či by bolo nerealizovanie styku napr. jeden deň z dôvodu choroby na strane dieťaťa prekážkou v rozšírení styku po 3 mesiacoch. Preberanie dieťaťa na pumpe považoval za vysoko nevhodné a za skutočnosť, ktorá by styk otca s dieťaťom dehonestovala. Súčasne je otec odkázaný na to, že matka dieťa na pumpu skutočne privezie, čo je s ohľadom na tak nenávistný vzťah matky a otca nereálne.

Trval na tom, aby súd zaviazal matku k náhrade trov súdneho konania – znalečného otcovi, a to najmä s ohľadom na tú skutočnosť, že znalecký posudok C. A. E. bol v rozpore s posudkom C. A. I., ktorý však navyše v znaleckom posudku konštatoval, že ním tvrdená závislosť otca na alkohole nemá vplyv na styk otca s maloletým dieťaťom. Okresný súd kontrolný znalecký posudok nenariadil. Mal za to, že okresný súd nerozhodol ani vo výroku IX. správne.

Navrhol rozsudok v rozsahu napadnutom odvolaním otca zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

36. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 23.1.2026, bolo odvolanie otca doručené matke, kolíznemu opatrovníkovi a Okresnej prokuratúre Trenčín s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť matka a kolízny opatrovník nevyužili.

37. Okresná prokuratúra vo svojom vyjadrení (č.l. 752 - 755 spisu) zvýraznila, že ak do konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých vstúpi, tak háji počas celého konania najvyšší záujem mal. dieťaťa, nikdy nie záujem rodičov. Najlepší záujem dieťaťa má vždy vysokú prioritu a je ako prvoradé hľadisko pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, rešpektujúc práva maloletých uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch. Poukázala na to, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine); vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich primárnou povinnosťou a z tohto dôvodu má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov; výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj. Pri určení konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada teda na odôvodnené potreby oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine). Schopnosti a možnosti rodičov súd zohľadňuje podľa všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možností ich uplatnenia a podobne.

K námietke otca, že príjem matky maloletého (i jej druhá) je vyšší ako jeho príjem, okresná prokuratúra poukázala na výlučne osobnú starostlivosť matky o dieťa s tým, že rodič, ktorý sa osobne o dieťa nestará, sa má vždy vyššou mierou podieľať na výdavkoch dieťaťa. S poukazom na odôvodnené potreby maloletého zodpovedajúce jeho veku, okrem ďalších nákladov, ktoré matke mal. vzniknú s nástupom mal. do školy (napr. len výdavky s prerobením izby pre mal. a kúpou nového tabletu predstavovali pre matku sumu okolo 1200,- Eur), mala za to, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletého novou sumou 230,- Eur. V tomto smere poukázala na to, že Okresný súd Trenčín vo svojom rozsudku uviedol, že (v inom) konaní sp. zn. 11C/37/2023 bol otcovi vyrubený súdny poplatok 6320,- Eur, ktorý otec zaplatil. Otec nevlastní majetok vyššej hodnoty, avšak z lustrácie v priestupkovom registri vyplýva, že je aktívnym vodičom, užíva motorové vozidlá rôznych značiek (Nissan, Mercedes), na čo poukazovala v konaní aj matka a predložila fotografie týchto motorových vozidiel, taktiež v rámci styku si dieťa preberal a odovzdával rôznymi osobnými autami. V tejto súvislosti v prílohe odkázala i na aktuálny výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR na otca mal. C. B., pričom na ôsmich stranách sa nachádza rozpis jeho početných priestupkov, hlavne na úseku cestnej dopravy, pričom pokuty v rôznych sumách platil otec mal. hneď na mieste v blokovom konaní. Pokutu vo výške 200,- Eur za skutok zo dňa 01.10.2024 uhradil otec mal. podľa vyjadrenia Okresného dopravného inšpektorátu v Trenčíne (na žiadosť tunajšej prokuratúry) za priestupok podľa § 22 odsek 1 písm. g) bod 2 zákona č. 372/1990 Zb. dňa 11.10.2024. Posledný priestupok na úseku cestnej dopravy je evidovaný z 18.08.2025, kedy otec mal. zaplatil taktiež na mieste pokutu v blokovom konaní vo výške 50,- Eur. Trestný úsek tunajšej prokuratúry postúpil netrestnému úseku do dozorového spisu i rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 3T/70/2024 z 06.11.2025 (viď príloha), ktorým bol obžalovaný C. B. uznaný vinný z pokračovacieho prečinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona a prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, za čo sa súdom odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, pričom poškodeným v tomto konaní je druh matky mal. C. D.. Rozsudok nie je právoplatný z dôvodu podaného odvolania otcom maloletého.

K námietke otca, že okresný súd rozhodol vo výroku IV. taktiež aj o úhrade dlhu na výživnom pre mal. A. za obdobie od 01.11.2023 do 30.11.2025 vo výške 2500,- Eur v rozpore s § 77 ods. 1 Zákona o rodine, okresná prokuratúra uviedla, že konania podľa Civilného mimosporového poriadku sú charakteristické tým, že sa môžu začať aj na návrh, aj bez návrhu (§ 23 CMP). Medzi konania, ktoré je možné začať aj bez návrhu, sú konania vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti. V prípade konaní, ktoré sa môžu začať aj bez návrhu, nie je potrebné rozhodovať o zmene návrhu na začatie konania, ustanovenie § 28 CMP sa v danom prípade neaplikuje. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj

§ 40 CMP. Z uvedeného, pokiaľ okresný súd rozhodoval o určení výživného, nebol viazaný návrhom (príp. zmenou návrhu) a výlučne pri určení výživného prihliadal na to, aké boli odôvodnené potreby oprávneného, teda maloletého a prihliadal na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, v danom prípade otca, ako aj druhého rodiča – matky. K ďalším námietkam otca, a to, že príjem matky (a jej druhá), ktorá je v súčasnosti na materskej dovolenke s druhým dieťaťom, je vyšší, ako príjem otca, poukázala na to, že otec sa na samotnom výkone starostlivosti o maloleté dieťa vôbec nepodieľa, čiže nemôže mať a zjavne ani nemá reálnu predstavu o tom, aké obmedzenie sú z hľadiska praktického života osoby, v danom prípade matky, ktorá je tým zaťažovaná, spojené. Oproti osobnej starostlivosti matky výkon rodičovských povinností na strane otca je reálne obmedzený v súčasnosti len na plnenie si vyživovacej povinnosti, takže nie je žiadnym spôsobom limitovaný vo vzťahu k akýmkoľvek aktivitám v rámci svojho každodenného života, a to ani v minimálnej miere, v dôsledku čoho správne súd prvej inštancie mieru výkonu osobnej starostlivosti zo strany matky maloletého zohľadnil. Zdôraznila, že výška výživného bola odôvodnená jednak preukázanými odôvodnenými potrebami maloletého, ktoré boli riadne špecifikované v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, rozsah a výšku ktorých otec v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v podanom odvolaní relevantne nespochybnil, ako aj možnosťami a schopnosťami otca maloletého. Z pojednávania na Okresnom súde Trenčín vyplynulo, že otec nehradí žiadnu hypotéku, nemá žiadne zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť, navyše sa od novembra 2024 vôbec s maloletým nestretáva, neprejavuje o maloletého žiadny záujem, nekupuje mu žiadne darčeky k sviatkom, čo potvrdila i matka na poslednom pojednávaní dňa 27.11.2025, t.j. nevznikajú mu ani žiadne cestovné náklady za maloletým. Matka predložila sumár stretnutí mal. s otcom od augusta 2024, pričom viaceré styky sa vôbec nerealizovali (otec matke napísal buď že nepríde, že je chorý alebo nenapísal vôbec, že príde). Posledný styk sa zrealizoval dňa 06.11.2024.

Podľa okresnej prokuratúry okresný súd pri zisťovaní skutočného stavu a určení výživného na maloletého dôsledne vychádzal z ustanovenia § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri svojom rozhodovaní v plnej miere zohľadnil majetkové pomery otca maloletého ako rodiča, ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti, a ktorý bude zároveň viazaný povinnosťou prispievať na výživu dieťaťa k rukám matky ako rodiča, v osobnej starostlivosti ktorého maloleté dieťa aj zotrvá. Sekundárne vychádzal aj z príjmových pomerov otca, ktoré mal po vykonanom dokazovaní zistené a ktoré podrobne popísal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Je teda zrejmé, že v danom prípade prvoinštančný súd po dôslednom zistení skutočného stavu veci následne správne ustálil výšku výživného na maloleté dieťa, ktorá zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre rozhodovanie súdu o určení výživného na maloleté dieťa. Súdom prvej inštancie určené výživné nemožno preto považovať za neprimerane vysoké vzhľadom na životný štýl otca mal., jeho zárobkové aktivity v zahraničí aj z minulosti, či časté platenie pokút v cestnej doprave priamo na mieste.

Podľa okresnej prokuratúry akékoľvek ďalšie dokazovanie v prejednávanej veci prvoinštančným súdom by bolo nadbytočné, a to najmä s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ktorému čoskoro začne nová etapa a výrazná zmena v jeho živote – nástup do školského zariadenia, a teda aj zvýšené náklady s tým spojené. Podľa okresnej prokuratúry súd prvej inštancie vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, a preto navrhla, odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť.

38. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 18.02.2026, bolo vyjadrenie Okresnej prokuratúry Trenčín doručené matke, otcovi prostredníctvom zástupcu, kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú nevyužili.

39. Do rozhodnutia odvolacieho súdu ďalšie podania účastníkov, resp. zástupcu otca, nenasledovali.

40. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej lehote osobou na to oprávnenou, a to otcom maloletého dieťaťa, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, za aplikácie ust. § 65, § 66 s prihliadnutím na vady konania podľa § 67 CMP, ktoré však nezistil, rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch III., IV., VII., IX. potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch V. a VI. o úprave styku formálne zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3: 0.

41. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie otca bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 15CoP/35/2026-777 zo dňa 30.03.2026, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline

v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 30.03.2026 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

42. Krajská prokuratúra v Trenčíne, so sídlom Legionárska 7158/5, 912 50 Trenčín, v podaní zo dňa 12.03.2026, doručenom v odvolacom konaní, oznámila, že preberá vstup do súdneho konania, v časti konania pred odvolacím súdom, ktorý vykonala a doposiaľ realizovala Okresná prokuratúra Trenčín. Na základe tohto podania v súlade s ust. § 13 ods. 1 CMP v spojení so zákonom č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre došlo k vstupu Krajskej prokuratúry v Trenčíne do konania v štádiu odvolacieho konania, o ktorom vstupe Krajskej prokuratúry v Trenčíne do konania súd nevydáva žiadne rozhodnutie a uvedené bolo vyjadrené v záhlavovej časti rozsudku krajského súdu.

43. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie podané otcom maloletého dieťaťa proti rozsudku okresného súdu, ktorým bol upravený výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

44. Podstatou odvolania otca, ktorý napadol výroky III., IV., V., VI., VII. a IX. rozsudku okresného súdu, bola námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu veci vzhľadom na nevykonanie všetkých otcom navrhnutých dôkazov, a tým nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke určenej výške výživného, dlhu na výživnom a o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Výrok IX. o trovách prvoinštančného konania otec namietal v tom, že podľa jeho názoru mala byť matka zviazaná otcovi nahradiť znalečné, ak znalecké posudky boli v rozpore a znaleckým posudkom C. I. bolo konštatované, že tvrdená závislosť na alkohole nemá vplyv na styk otca s maloletým dieťaťom.

45. Odvolaniami otca maloletého dieťaťa neboli napadnuté výroky I. a II. rozsudku okresného súdu o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky a o oprávnení oboch rodičov maloleté dieťaťa zastupovať a spravovať jeho majetok, vo vzťahu ku ktorým ani odvolací súd nezistil ich vecnú nesprávnosť.

46. Krajský súd uvádza, že pre posúdenie odvolacích dôvodov otca maloletého dieťaťa nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, resp. doplniť dokazovanie, ak pre rozhodnutie okresného súdu bolo v potrebnom a dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, z ktorého odvolací súd vychádzal pri vyhodnotení odvolacích dôvodov. Potreba ďalšieho dokazovania v odvolacom konaní nebola zistená ani krajským súdom, a preto bolo vychádzané len z obsahu spisového materiálu, ak účastníci tohto konania, najmä odvolateľ ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz, potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2009, 3Cdo/51/2011, 3Cdo/186/2012, 7Cdo/56/2011). Krajský súd zvyrazňuje, že okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav v akceptovateľnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Skutočný stav veci zistený okresným súdom bol dostačujúcim pre jeho rozhodnutie, následne aj pre posúdenie odvolania otca, a ak odvolací súd nepristúpil k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania, nedošlo týmto jeho postupom k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý súdny proces.

47. V súvislosti s námietkou neúplne zisteného skutočného stavu veci a nedostatočného zhodnotenia vykonaného dokazovania krajský súd poukazuje na to, že hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, pričom procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, majúcej základ v ústavnom princípe nezávislosti súdov. Odvolací súd skúmal, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní, avšak takéto vady v procese dokazovania nezistil. Z okolností preskúmvanej veci vyplýva, že okresný súd v rámci zisťovania skutočného stavu veci postupoval v súlade so základnými princípmi civilného mimosporového konania. Okresný súd sa v odôvodnení preskúmvaného rozsudku vypořiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v dostatočne potrebnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci, ak aj zo Zápisnice o pojednávaní zo dňa 27.11.2025 (č.l. 727 - 730 spisu) vyplývalo, po oboznámení sa s podstatným priebehom doterajšieho konania, vyjadreniami matky, zástupcu otca, kolízneho opatrovníka, oboznámení podstatného obsahu listinných dôkazov, že....,Účastníci nemajú návrhy na doplnenie dokazovania...“, na čo po záverečnej reči okresnej prokuratúry a zástupcu otca bolo

vyhlásené uznesenie o skončení dokazovania a následne bol vo veci verejne vyhlásený rozsudok. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vzťahujúcemu sa k odvolaním napadnutým výrokom nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti podstatné pre rozhodnutie, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov konania nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré (pre posudzovanú vec) rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu alebo, že na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne právne normy alebo tieto nesprávne vyložil.

48. Je potrebné ako vecne správny zhodnotiť postup okresného súdu, ktorý za stavu zistenia, že pôvodná úprava práv a povinností k maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/29/2023-69 zo dňa 06.11.2020 schválená dohoda rodičov, v dôsledku obnovenia spolužitia rodičov stratila účinnosť, začal z úradnej povinnosti konanie o úpravu práv a povinností k maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX uznesením č. k. 32P/147/2022-202 zo dňa 07.11.2023.

49. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca vo vzťahu k výroku III. o určenom výživnom, s týmito sa odvolací súd nestotožňuje.

50. Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťaťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

51. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

52. Rodičia maloletého dieťaťa sú povinní prispievať na výživu maloletého dieťaťa, pričom plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Zároveň pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Je potrebné zdôrazniť, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov platiť výživné je zistenie ich skutočných príjmov, ako aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento príjem zodpovedá telesným i duševným schopnostiam rodiča, jeho skúsenostiam, plneniu jeho pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam jeho uplatnenia. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho všestranným rozvojom a vývojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu týchto životných potrieb dieťaťa je rôzny, a to vzhľadom na jeho vek, spôsob prípravy na jeho budúce povolanie, zdravotný stav, ale aj jeho schopnosti. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplývajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprimerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod., resp. nevyvíja úsilie k tomu, aby dosahoval taký príjem, aby uspokojil potreby výživou odkázaného dieťaťa/-í.

53. Okresný súd vykonal dokazovanie a podľa zistení, ktoré popísal v odsekoch 21. - 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku posúdil schopnosti, možnosti, majetkové pomery oboch rodičov a odôvodnené

potreby dieťaťa, čo vyjadril v odsekoch 51. - 53. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Podľa názoru krajského súdu nebolo potrebné a ani žiaduce, aby opätovne zopakoval položkovito príjmy a výdavky rodičov, výdavky na strane dieťaťa, ktoré ako dôvodné na základe výsledkov dokazovania ustálil okresný súd, a tieto otec nespochybnil, preto krajský súd len odkázal na odseky odôvodnenia rozsudku okresného súdu, ktoré túto konkretizáciu obsahujú.

54. Pokiaľ išlo o rozsah okresným súdom určenej vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, tak otec v podanom odvolaní kládol dôraz na ním dosahovaný príjem a dve vyživovacie povinnosti. Krajský súd konštatuje, že okresný súd pri určovaní výživného postupoval v súlade s kritériami v ust. § 62 a § 75 Zákona o rodine a rozhodol vecne správne. Zvýrazňuje, že maloletý je výživou odkázaný na svojich rodičov, ktorí majú vyvinúť maximálne úsilie k tomu, aby si ju plnili v čo najvyššej možnej miere. Vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu je základnou zákonnou povinnosťou, a ak okresný súd hodnotil u otca maloletého nielen zistené príjmy, ale aj jeho životnú úroveň, tomuto záveru nie je možné nič vytknúť.

55. Pri určovaní vyživovacej povinnosti otca okresný súd vychádzal aj z toho, že v čase (pôvodne) súdom schválenej rodičovskej dohody rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/29/2023-69 zo dňa 06.11.2020, v jej rámci aj o vyživovacej povinnosti otca voči maloletému mal. A. v sume 130,- Eur mesačne, mal mal. A. 10 mesiacov, otec pracoval na polovičný úväzok pre L. M. E. s hrubým mesačným príjmom 400,- Eur, resp. 340,- Eur netto a mal dve vyživovacie povinnosti, a to k synovi C. a dcére N..

56. Odvolací súd uvádza, že od „pôvodnej úpravy“ rodičovských práv a povinností k maloletému A., t.j. v jej rámci aj o vyživovacej povinnosti otca voči maloletému, uplynula dlhšia doba a už táto skutočnosť sama osebe bola relevantným dôvodom opodstatňujúcim „novú“ úpravu výšky príspevku povinného rodiča – otca na výživu nezaopatreného dieťaťa. Objektívne a nespochybniteľne došlo k zmene u maloletého A., a to primerane jeho veku, t.č. má X rokov, vzrástli jeho odôvodnené potreby a výdavky, ak od poslednej úpravy výživného navštevuje školské zariadenie, má rôzne voľnočasové aktivity, navštevuje logopédiu, angličtinu, džudo, je dispenzarizovaný v ORL ambulancii. Okresný súd správne konštatoval oprávnené pravidelné výdavky na maloletého, ktoré okrem bežných výdavkov na oblečenie, obuv, hygienu, stravu v domácom prostredí (čo sú výdavky známe a porovnateľné s inými deťmi v totožnom veku) predstavujú sumu cca 250,- Eur a zohľadnil aj náklad matky v sume 800,- Eur na prerobenie izby maloletého. Výšku výdavkov a potrieb maloletého dieťaťa, otec v odvolaní v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v odvolaní nenamietal.

57. Je potrebné súhlasiť s okresným súdom, ktorý vzal do úvahy aj to, že už v pôvodnom konaní, v ktorom bola schválená rodičovská dohoda, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/29/2023-69 zo dňa 06.11.2020, sa otec zaviazal, že bude prispievať na v tom čase 10-mesačného maloletého A. sumou 130,- Eur mesačne, pričom v tom čase dosahoval príjem 340,- Eur netto a už v tom čase mal dve vyživovacie povinnosti k mal. C. a N. spolu v sume 600,- Eur. Teda už v čase pôvodného súdneho rozhodnutia otcom uvádzaný príjem nezodpovedal výške vyživovacej povinnosti, ktorú sa zaviazal dobrovoľne plniť, avšak dohoda zodpovedala vôli otca, ktorý s ohľadom na svoje pomery sa zaviazal prispievať takouto sumou. Oproti pôvodne súdom schválenej rodičovskej dohode a otcom v tom čase deklarovanému dosahovanému príjmu, je tento dvojnásobný, a to v sume cca 1010,- Eur. Zároveň okresný súd správne prihliadol i na životnú úroveň otca, ktorý síce tvrdil, že býva so svojou matkou, ktorej neprispieva, čo však bolo spochybnené výsledkami šetrenia kolízneho opatrovníka, ktorý rovnako ako matka mal za zistené, že užíva iný byt, z čoho je dôvodné usúdiť existenciu jeho povinnosti platiť odplatu za jeho užívanie. Za stavu, že otec užíva rôzne (cudzie) motorové vozidlá, teda platí PHM, blokové pokuty, mal finančné prostriedky na úhradu súdneho poplatku v sume 6320,- Eur a na alkohol, nebolo možné nesúhlasiť so zhodnotením okresného súdu, že príjem otca je reálne vyšší, než deklaruje. Ak otec kládol dôraz len na ním dosahovaný príjem podľa potvrdenia od zamestnávateľa, tak odvolací súd poukazuje aj na princíp potenciality príjmu osoby povinnej platiť výživné, čo znamená, že sa neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale sa vychádza i z potencialných príjmov, to znamená z príjmov, ktoré by potencialne vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, prax dosahoval. Potentialita príjmu znamená v reálnom použití aj to, že povinný nevyvíja dostatočnú aktivitu k tomu, aby výživou oprávnené dieťa zabezpečil, t.j. aby dieťa malo uspokojené nielen základné potreby, ale aj potreby súvisiace s uspokojovaním možností, ktoré prináležia veku a potrebám dieťaťa. Za primerané považuje odvolací súd to, aby otec pri existencii viacerých vyživovacích schopností aktívne

hľadal spôsoby, ako svoje možnosti zvýšiť (k čomu nedochádza), a nie sa spoliehal len na to, že len ním deklarovaný dosahovaný príjem zníži rozsah jeho povinnosti k dieťaťu. Zároveň dáva do pozornosti, že je to práve povinný rodič, ktorý má vyvinúť maximálne úsilie k tomu, aby dosahoval príjem, ktorý v čo najvyššej miere uspokojí potreby oprávnenej osoby, a to maloletého dieťaťa, pričom otec žiadnym spôsobom nepreukázal, že by bol objektívne neschopný zlepšiť svoju pracovnú, resp. finančnú situáciu, naviac, ak vyživovacia povinnosť je prvoradá (§ 62 ods.1 Zákona o rodine) a má prednosť pre inými výdavkami, osobitne pred nie neúčelne vynaloženými výdavkami.

58. Okresný súd správne pri určovaní výživného zohľadnil pomery matky, a to, že matke pribudla vyživovacia povinnosť a súčasne výkon jej osobnej starostlivosti o maloletého, ktorý sa aj v zmysle súdnej praxe chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Pokiaľ sa aj v zákonom znení používa termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Najvýznamnejší podiel predstavuje pri dieťati nižšieho veku, kde je osobná starostlivosť náročnejšia, kedy osobná starostlivosť môže úplne vyvážiť peňažné plnenie vyživovacej povinnosti zo strany druhého rodiča. Ak aj z tejto zákonnej úpravy vychádzal okresný súd a výlučnú osobnú starostlivosť matky o maloleté dieťa zohľadnil a premietol, resp. vyjadril kompenzáciu v určitej hodnote pri určovaní výživného otcovi maloletého dieťaťa, tak tento postup okresného súdu bol správny. Je to práve matka, ktorá zabezpečuje každodennú starostlivosť o dieťa a otec sa na nej, okrem výživného v sume 130,- Eur, iným spôsobom nepodieľa. Podľa názoru odvolacieho súdu výška súdom prvej inštancie určeného výživného zabezpečí oprávnené potreby maloletého dieťaťa v rozsahu primeranom životnej úrovni povinného rodiča, teda otca, určenú výšku ktorého odporučil tak kolízny opatrovník, ako aj prokurátor.

59. Odvolací súd nevidí dôvod na znižovanie vyživovacej povinnosti otca s ohľadom na jeho argumentáciu, že okresný súd nezisťoval príjem partnera matky a uvádza, že partner matky nemá povinnosť podieľať sa na úhrade potrieb a výdavkov na maloleté dieťa, keďže ide o zákonom stanovenú povinnosť rodičov dieťaťa. Pokiaľ otec namietal, že príjem partnera matky spoločne s príjmom matky prevyšuje príjem otca, tak je potrebné poukázať na to, že otec nerozporoval, že partner matky sa podieľa na nákladoch a výdavkoch spojených so spoločnou domácnosťou, avšak zdôrazňuje, že ani prípadná vyššia bonita (finančná situácia) rodiča starajúceho sa o dieťa, v tomto prípade matky, a to materská dávka (1767,56 Eur) a následne rodičovský príspevok, nie je dôvodom, aby povinný rodič prispieval nižším výživným, ako dovoľujú jeho príjmy a životná úroveň. Posudzujú sa schopnosti a možnosti, životná úroveň povinného rodiča a skutočnosť, že matka starajúca sa o dieťa dosahovala vyšší príjem, neznižuje vyživovaciu povinnosť druhého rodiča.

60. K odkazu otca na Metodiku výpočtu výživného v Slovenskej republike vydanú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, krajský súd uvádza, že táto má odporúčací charakter a nie je možné z tabulkového výpočtu výživného podľa tejto metodiky bez ďalšieho vychádzať a aplikovať ju, ak v okolnostiach každej veci je potrebné zohľadniť skutočnosti individuálneho prípadu, k čomu v okolnostiach danej veci došlo, ak boli vzaté do úvahy pomery na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane výživou povinného rodiča.

61. Námietka viažuca sa k výroku IV. o úhrade dlhu na výživnom, nebola zhodnotená ako dôvodná. Odvolací súd dáva do pozornosti, že v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, ktorým je každé konanie starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktorým nesporne je i dané konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, ktoré bolo začaté z úradnej povinnosti, súd nie je viazaný návrhmi účastníkov a môže prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú (§ 40 CMP), preto nebol správny názor otca vyjadrený v odvolaní o nesprávnom stanovení počiatku plnenia určeného výživného.

62. Po preskúmaní rozsudku okresného súdu v napadnutých výrokoch V. a VI. o úprave styku otca s maloletým dieťaťom odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, pri rozhodovaní aplikoval správne ustanovenia Zákona o rodine, avšak neurčito vyjadril rozsah určenej úpravy styku, a preto k tejto časti odvolací súd čiastočne akceptoval námietky otca a precizoval znenie výrokov V. a VI. tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

63. Odvolací súd poukazuje na to, že v konaniach starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd primárne prihliada na záujem dieťaťa. Zdôrazňuje, že hmotnoprávny predpis vzťahujúci sa na posudzovaný prípad predpokladá ingerenciu a opatrenie súdu pre prípad, že sa rodičia na styku nedohodnú.

Takéto rozhodnutie má byť výsledkom komplexného posúdenia všetkých okolností prípadu v záujme dosiahnutia optimálneho styku pri rešpektovaní najlepšieho záujmu dieťaťa. Každé rozhodnutie o styku je hľadáním spravodlivého riešenia, a preto ustanovenie § 25 Zákona o rodine je nutné interpretovať tak, že rozhodovanie o styku zahŕňa všetky do úvahy prichádzajúce možnosti v záujme dosiahnutia najoptimálnejšieho riešenia zohľadňujúceho špecifické okolnosti danej veci (primerane Nález Ústavného súdu SR spisu sp. zn. III. ÚS 273/2020).

64. Rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti (v prejednávanej veci otec maloletého dieťaťa), má taktiež právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim, ako aj okolnosti na strane rodičov, ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, časová odlúčenosť, citová naviazanosť.

65. V súvislosti s tvrdením odvolateľa, že súd prvej inštancie pri určenom rozsahu úpravy styku obmedzil styk otca s maloletým, odvolací súd zdôrazňuje, že okresný súd nekonal v rozpore so zásadou zisťovania skutočného stavu veci podľa § 35 CMP, resp. v rozpore s § 217 ods. 1 CSP, keďže časový harmonogram úpravy styku otca s maloletým dieťaťom bol založený na rozsiahlom dokazovaní v konaní, na ktoré nadviazal okresný súd v odseku 57. odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde správne vyjadril potrebu postupnej adaptácie maloletého dieťaťa na kontakt s otcom, a to v určenom rozsahu najprv počas 1. až 3. mesiaca a následne po uplynutí 3. mesiaca, t.j. od 4. mesiaca. Práve skutočnosť, že okresný súd stanovil postupne rozvíjajúci sa rozsah styku je metódou reflektujúcou aktuálne zistené pomery dieťaťa a jeho najlepšieho záujmu (Čl. 5 Zákona o rodine).

Vyhodnotiac vykonané dokazovanie, najmä výsluchy oboch rodičov, odvolací súd považoval za nepochybné, že kontakt maloletého s otcom sa ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie viac ako rok nerealizoval a obaja rodičia vyjadrili vôľu budovať vzťah maloletého s otcom. Na skutočnosť, že ku styku otca s maloletým dochádzalo sporadicky, ako aj na to, že sa viac ako rok pravidelne nerealizuje, čo otec potvrdil, bolo potrebné prihliadať. Práve na danú okolnosť reflektuje okresným súdom určená úprava styku, kedy dôjde k postupnému zblížovaniu otca s maloletým. Rozsah určenej úpravy styku zohľadňuje práve absenciu cca ročného kontaktu otca s maloletým, čo je dlhé obdobie a zabezpečí znovuobnovenie ich vzťahu a jeho postupný rozvoj. Nastavený rozsah styku vytvára priestor na trávenie spoločného času maloletého s otcom, možnosť bližšieho spoznania otca a rozvíjania a budovania jeho vzťahu s otcom.

66. Pri určenom rozsahu styku považuje odvolací súd za dôležité, aby sa otec na styk dostavil riadne a včas a v prípade, ak styk nebude realizovať, informoval o tom matku vopred, aby sa tým predišlo príp. „sklamaniu dieťaťa“. Pokiaľ otec prezentuje záujem o trávenie času s maloletým, je povinný si svoje záležitosti zariadiť tak, aby sa styk realizoval. Odvolací súd apeluje na rodičov, aby si uvedomili, že spokojnosť ich maloletého dieťaťa závisí v prvom rade od ich prístupu, konania, usmernenia a od ich vzájomnej korektnej komunikácie. Len zodpovední rodičia, ktorí uznajú aj rolu druhého rodiča v živote dieťaťa, môžu svojmu maloletému dieťaťu vytvoriť podmienky pre jeho zdravý psychický a fyzický vývin a jeho šťastné detstvo.

67. V záujme maloletého je realizovať určené pravidelné stretnutia s otcom, vytvárať si s ním program a aktivity, ktoré mu prinesú radosť, na ktoré sa bude tešiť a čas strávený s otcom prispeje k jeho zdravému psychickému a fyzickému vývinu. Problém v komunikácii rodičov a ich vzájomne narušené vzťahy nemôžu byť dôvodom pre nerealizovanie styku otca s maloletým, keď je povinnosťou oboch rodičov vyvinúť maximálne úsilie, aby maloletý bol na styk pripravený a tento sa realizoval v jeho prospech. To znamená, matka maloletého na styk s otcom riadne pripraví, teda aj psychickou prípravou a otec pripraví a zabezpečí pre maloletého program primeraný jeho veku tak, aby bol maloletý spokojný.

68. Pokiaľ krajský súd čiastočne akceptoval námietku otca o nevykonateľnosti výroku VI. a precizoval nielen znenie výroku VI., ale aj výroku V. s doplnením tak, ako odvolací súd, pritom nedospel k odlišným skutkovým zisteniam a dôkazy vykonané pred súdom prvej inštancie nehodnotil odlišne od súdu prvej inštancie, ale okresným súdom určenú postupnosť rozsahu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom len vyjadril inak. Krajský súd vychádzajúc z rovnakých skutkových okolností, avšak s precizovaním

vyjadrenej postupnosti rozsahu úpravy styku a uložením povinnosti rodičom vzájomne sa informovať o závažných dôvodoch nerealizácie styku, potom pristúpil k zmene odvolaním napadnutých výrokov V. a VI. rozsudku súdu prvej inštancie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku krajského súdu podľa § 388 CSP, t.j. išlo len o formálnu zmenu znenia týchto výrokov, a to prihliadajúc v prvom rade na najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktoré má právo na kontakt s oboma rodičmi, avšak reflektujúc aj na doposiaľ sporadicky realizované, resp. z vôle otca nerealizované stretnutia.

69. Nesúhlas otca s okresným súdom určeným miestom prebratia a odovzdania dieťaťa, a to E. pumpa, na adrese E. XXX, J. D., z dôvodu, že ho považoval za nevhodné, dehonestujúce a s odkázanosťou na to, či matka dieťa skutočne privezie, odvolací súd nepovažoval za dôvodný. Uvádza, že sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že s ohľadom na nespornú okolnosť vzájomne narušených vzťahov rodičov, výsledkom ktorých sú napäté situácie a za účelom možným konfliktom predchádzať a v záujme maloletého, bolo práve namieste určiť neutrálne, verejne prístupné miesto odovzdávania a preberania dieťaťa. Napokon tak, ako správne poukázal okresný súd, uvedené miesto ako miesto odovzdávania a preberania dieťaťa, už bolo určené aj v rámci nariadených neodkladných opatrení, a to č. k. 32P/147/2022-187 zo dňa 17. októbra 2023 a č. k. 32P/147/2022-391 zo dňa 03. septembra 2024, čo otec nenamietal, t.j. aj otec s určeným miestom súhlasil.

70. Odvolací dôvod o nesprávnosti závislého výroku IX. rozsudku okresného súdu o trovách prvoinštančného konania účastníkov nebol vyhodnotený ako dôvodný v zmysle nižšie citovanej právnej úpravy a vyjadrených záverov.

71. Podľa § 49 ods. 1 CMP účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

72. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

73. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

74. Odvolací súd k námietke otca uvádza, že v mimosporových konaniach upravených v CMP platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré si platil. Civilný mimosporový poriadok pripúšťa výnimky, a to v § 53 až § 55 CMP. Ustanovenie § 55 CMP oprávňuje priznať náhradu trov konania aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Citované ustanovenie bližšie nešpecifikuje podmienky, ktoré by určovali podmienky, za ktorých je možné priznať náhradu trov konania. Ako zákonné kritérium určuje len podmienku prihliadnuť na okolnosti prípadu a rešpektovať spravodlivosť. Okolnosti prípadu v konkrétnosti vyplývajú z vyššie uvedených odsekov tohto odôvodnenia, z ktorých možno uzavrieť, že okresný súd uznesením č. k. 32P/147/2022-202 zo dňa 7. novembra 2023 začal konanie o úpravu práv a povinností k maloletému A., nar. XX.XX.XXXX, z úradnej povinnosti. Z okolností prípadu nevyplýva, že by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania otcovi. V konaní nariadené znalecké dokazovanie bolo v záujme oboch rodičov maloletého a sledovalo legitímny cieľ, a to takú úpravu styku otca s maloletým, aby bola v najlepšom záujme ich maloletého dieťaťa.

75. Odvolací súd zvyrazňuje, že vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa znalecké dokazovanie zásadne nariaďuje za účelom zistenia nie skutočností, ktoré sú v záujme toho-ktorého účastníka, ale v záujme maloletého dieťaťa (Čl. 4 CMP, Čl. 5 Zákona o rodine). Preto v prejednávanej veci nariadenie vykonania znaleckého dokazovania, ako dôkazného prostriedku, bolo v súvislosti s rozhodovaním o úprave styku otca s maloletým odôvodnené potrebou preukázania alebo vyvrátenia nadmerného užívania alkoholu otcom. Pokiaľ okresný súd konal vo veci úpravy práv a povinností k maloletému A., je potrebné konštatovať, že znalecké dokazovanie nariadené v priebehu konania bolo v jeho záujme. Námietku otca, že znalecké dokazovanie nenavrhol, resp. jeho nariadenie namietal, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú, nakoľko prioritným v konaní bol práve záujem maloletého dieťaťa, pre posúdenia naplnenia ktorého bolo potrebné znalecké dokazovanie vykonať a navyše bol to aj otec, ktorý so znaleckým dokazovaním vo vyjadrení zo dňa 07.02.2024 vyjadril súhlas. Opakuje odvolací súd, že vo veciach starostlivosti o maloletých sa znalecké dokazovanie zásadne nariaďuje za účelom zistenia nie skutočností, ktoré sú v záujme toho-ktorého účastníka, ale v záujme maloletého dieťaťa

(Čl. 4 CMP). Z uvedeného preto nevzhladol podmienky predpokladané ust. § 55 CMP na výnimočné priznanie náhrady trov konania otcovi voči matke. Okolnosti prípadu v súvislosti s okolnosťami vzniku trov - znalečného, náhrady ktorých sa otec domáhal, nezakladajú spravodlivosť pri priznaní náhrady trov konania otcovi voči matke maloletého.

76. Z vyššie uvedených záverov a za konštatovania, že okresný súd zohľadnil konkrétosti danej veci a vo výsledku vecne správne rozhodol, bol preto rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch III., IV., VII. a IX. o výživnom, dlhu na výživnom, určenom mieste odovzdania a prevzatia maloletého dieťaťa a o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako vecne správne rozhodnutie. Ak aj vo výrokoch V. a VI. napadnutého rozsudku došlo k zmene postupom § 388 CSP, tak táto zmena bola len formálnou, pretože pri vecne správne určenom styku otca s maloletým a jeho rozsahu, išlo len o precizovanie obdobia a uloženie povinnosti rodičom sa vzájomne informovať pre prípad nerealizácie styku z vážnych dôvodov.

77. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.